

ρέσεις καμία ζωή, οποιουδήποτε πλάσματος πάνω στη γη, πόσο μάλλον ανθρώπιν. Πώς να δεχτώ ότι βγήκε ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη -και καλώς το έπραξε- όταν ο άλλος κλότσοσε το γατάκι. Γιατί δεν δείχνει και στις δολοφονίες που γίνονται σε καθημερινή βάση την ίδια ευαισθησία; Δεν πρέπει να γίνει κάτι; Πώς θα σταματήσει όλο αυτό; Αναρωτιέμαι αν ευθύνεται η απιστοσύνη. Φτάσαμε στο σημείο ο δολοφόνος να έχει περισσότερα δικαιώματα από το θύμα. Εκείνος αφαιρεί μια ζωή και αυτοί που μένουν πίσω πρέπει να περάσουν το υπόλοιπο της ζωής τους να διεκδικούν το αυτονόητο, να θυμίζουν διαρκώς ότι τους δολοφόνησαν το παιδί, του πήραν τη ζωή. Μας έχουν ρημάξει και θα πρέπει να διεκδικώ στις αιθουσες δικαστηρίων ότι αυτό έχει συμβεί, όταν υπάρχουν τόσα πειστήρια; Γιατί θα πρέπει για δεύτερη φορά να το τραβήξουμε όλο αυτό; Γιατί δεν βγαίνει κάποιος να πει ότι αυτό που γίνεται είναι τρέλα; Κάτι πρέπει να αλλάξει, κάποιοι νόμοι είναι στραβοί τελείως, δεν έχουν καμία λογική. Με τι κριτήρια τους έφτιαξαν τέτοιους νόμους που ο χρήστης ναρκωτικών είναι μέσα και ο φονιάς είναι έξω; Είναι να μη σε αξιώσει η ζωή να βρεθείς σε τέτοια θέση, να μην αξιώσει άνθρωπο. Και νομίζω αυτά τα χρόνια μετά τον Παύλο δεν ακούμε κάτι άλλο από δύο γονείς να βρίσκονται στα δικαστήρια γιατί τους έχουν δολοφονήσει το παιδί τους. Είτε αυτό είναι γυναικοκτονία είτε είναι άλλο έγκλημα. Μαζευτήκαμε, όμως, πάρα πολλοί γονείς και θα έπρεπε να έχουν τον νο

τους. Εμείς δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα. Ο,τι είχαμε το χάσαμε και έχουμε βρει τη δύναμη να οδεύουμε με τον νόμο και το δίκαιο. Όμως, όταν βλέπουμε ότι δεν μας υπολογίζουν, κάπου λίγο θα πρέπει να αρχίσουν να το σκέφτονται, μήπως μας φέρουν στο σημείο να ξεπεράσουμε το όριο. Τόσες και τόσες γυναικοκτονίες και παρ' όλα αυτά να ζητούν και ελαφρυντικά για να σπάσουν και τα ισόβια; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό το πράγμα. Γιατί θα πρέπει να υπάρχει το Εφετείο σε τέτοιες περιπτώσεις; Να υπάρχει σε άλλες, που δεν είναι εγκλήματα δεν είναι δολοφονίες. Ο πόνος είναι μεγάλος και θα τον πάρουμε μαζί μας.

Και όταν ξέρεις ότι ένα παιδί έχασε τη ζωή του γιατί ο άλλος έστι του κάπνισε, αυτόματα πάει το μυαλό σου στους γονείς που

“
Καταφέραμε
το ακατόρθωτο,
μια εγκληματική
φασιστική
οργάνωση να
είναι τώρα στη
φυλακή. Αυτό,
όμως, δεν
σημαίνει ότι
ο φασισμός
τελείωσε”

έμειναν πίσω και στην οικογένεια. Και δεν ορθοποδεί κανείς από την οικογένεια. Οχι μόνο αυτοί που είναι στο σπίτι, αλλά και όσοι βρίσκονται στον ευρύτερο οικογενειακό κύκλο. Οσον αφορά τους γονείς, με αυτό θα «φύγουν», τελείωσε η ζωή τους την ημέρα εκείνη που είδαν για τελευταία φορά το παιδί τους. Μετά από αυτό, ζεις σε έναν κόσμο που υποχρεωτικά πρέπει να σηκωθείς πάνω και να αγωνιστείς, δεν μπορείς να το αφήσεις. Ας ρωτήσουν αυτές τις μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους, γιατί του άλλου έστι του την κάρφωσε να τα σκοτώσει, πώς ζουν. Όταν είδα τη μητέρα και τον πατέρα του Γιακουμάκη για πρώτη φορά στην τηλεόραση, αυτό που σκεφτόμουν ήταν πώς θα το παλέψει τόσα χρόνια γιατί είναι μικρή κοπέλα και έχει τη ζωή μπροστά της. Τον Σεπτέμβριο κλείνουν εννέα χρόνια και σας πληροφορώ ότι υπάρχει μόνο μια λύτρωση για εμένα. Ξέρεις πώς είναι να περιμένεις την ώρα να φύγεις να σουχάσεις; Ετσι ζούμε όλοι οι γονείς. Και ο πατέρας το ίδιο και πρέπει να είναι βράχος για τους υπόλοιπους. Πρέπει να διεκδικήσουμε ότι ο φονιάς δεν έχει κανένα ελαφρυντικό και να μην ξαναβγει από τη φυλακή. Τα ισόβια δεν είναι ισόβια. Μας κοροϊδεύουν. Αυτός που έχει ποινή ισόβια θα κάτσει 18 χρόνια το πολύ και θα βγει έξω. Κάθε ποινολόγος θα απαντήσει ότι η φυλακή δεν είναι εκδικητική, αλλά σωφρονιστική. Πού είναι, όμως, ο σωφρονισμός; Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ποινή πρέπει να γίνει τιμωρητική. Πρέπει να αλλάξει ο νόμος.

Οι πιο συναρπαστικές, τρυφερές, σέξι, γνήσια ρομαντικές ιστορίες,
τα μεγαλύτερα bestsellers της ελληνικής αισθηματικής λογοτεχνίας!

Καλώς ήρθατε στον σκοτεινό παράδεισο του υπέροχου κυρίου Κέιν...

Αφήστε στην άκρη όλες τις αναστολές σας και τολμήστε να βυθιστείτε στην ιστορία του Αλεξάντερ Κέιν και της Σκάι Κλάιβεν. Μόνο να θυμάστε πως αυτό το βιβλίο είναι το πρώτο SILK Erotica, που σημαίνει πως οι σελίδες του ξεχειλίζουν από έρωτα, ένταση και ανεξέλεγκτο πάθος.

Ένας όρκος τιμής σφραγισμένος με αίμα. Κι εκείνη πρέπει να συνεχίσει τη βεντέτα που έχει αφετηρία χρόνια πριν

Αυτή είναι η ιστορία της Σάιλα Λι και του Άντζελο Μπρόσον. Μια βεντέτα που μετράει πολλά χρόνια πίσω είναι ικανή να συνεχίσει να καταστρέφει πολλές ζωές.

Ο έρωτας και το πάθος μονομαχούν με το μίσος -κι αν υπάρξει νικητής, αυτό θα κριθεί...στο λίκνο της εκδίκησης.

Μια ιστορία που θα κάνει την καρδιά σου να χτυπήσει δυνατά

Η Αμάντα έχει ένα μυστικό που δεν πρέπει να μάθει κανείς, γιατί είναι ικανό να την καταστρέψει. Ο Άρης δεν έχει σκοπό να υποχωρήσει. Έχει μάθει να παίρνει πάντα αυτό που θέλει, με θεμιτά και αθέμιτα μέσα. Αυτή είναι η ιστορία τους.

Στη διαδρομή προς τον δικό τους παράδεισο, πρέπει πρώτα να περάσουν από την κόλαση

Το νέο βιβλίο της Έλενας Αντωνίου είναι ένα μυθιστόρημα για την αναζήτηση της ευτυχίας, για τον αγώνα να ξεπεράσουμε όλα όσα μας πονούν και μας σταματούν από το να ζήσουμε τις ζωές μας όπως ακριβώς μας αξίζει.

Μια συγκλονιστική ιστορία για τον παράδεισο που ο καθένας κρύβει μέσα του και για τη μία στιγμή εκείνη που αρκεί για να αποκαλυφθούν αυτά που κρατάμε βαθιά θαμμένα.

Silk™

www.silkbooks.gr

f artekingr

t @bell_books

ig @bell_books